

Vonnisnummer / Griffienummer

2022 / 524

Repertoriumnummer / Europees

Datum van uitspraak

15 februari 2022

Naam van de beklaagde(n)

Systeemnummer parket

19CO71135

Dossiernummer

21G003391

Notitienummer parket

rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent

Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op

Niet te registreren

In de zaak van het **openbaar ministerie** tegen:

met maatschappelijke zetel gevestigd te
ingeschreven onder het ondernemingsnummer

643

beklaagd van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

Optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning - feiten vanaf 23 februari 2017 tot en met 28 februari 2018 met verzwarende omstandigheden

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van de voornoemde Codex, in stand gehouden (art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning), **namelijk:**

op het perceel gelegen te
eigendom van
met KBO-nr.

kadastraal gekend als
met maatschappelijke zetel te

door een uitschuifbare zonneluifel ter hoogte van de eerste verdieping te hebben geplaatst

met de omstandigheid dat het in artikel 6.1.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep (zie doel van de vennootschap) (art. 6.1.1. lid 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

Te in de periode van 1 november 2017 tot en met 30 november 2017 (stuk 57)

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd op 5 november 2021 ingeschreven op het kantoor rechtszekerheid te Gent 1. Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheke.

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijk vergunningenregister (art. 6.2.1. VCRO).

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 16 november 2021.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzittingen van 21 december 2021 en 18 januari 2022.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 18 januari 2022:

- de herstellende overheid, de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van de stad vertegenwoordigd door meester advocaat te
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings;
- de beklagde, in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat te die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- het negatief advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

De beklaagde is de eigenares van het pand gelegen aan de _____ Het perceel is gelegen in woongebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde. Het pand is opgenomen op de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Het pand is tevens gelegen in de nabije omgeving van het beschermd stadsgezicht “ _____ ”. In het pand wordt Eetkaffee uitgebaat.

Op 1 februari 2018 werd de stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een zonneluifel door het college van burgemeester en schepenen geweigerd. Op 14 mei 2018 werd de beklaagde aangemaand om de zonneluifel te verwijderen. Op 4 oktober 2018 volgde opnieuw een weigeringsbeslissing voor het plaatsen van een uitschuifbare zonneluifel. Het daartegen ingestelde beroep bij de Deputatie werd bij beslissing van 24 januari 2019 niet ingewilligd.

De beklaagde werd op 4 april 2019 door de stad _____ aangemaand om tegen uiterlijk 15 juni 2019 de zonneluifel te verwijderen, hetgeen niet gebeurde.

Op 18 november 2019 werd een proces-verbaal voor deze feiten opgesteld en werd de beklaagde nogmaals aangemaand om de luifel te verwijderen.

Op 22 januari 2020 werd vastgesteld dat de luifel nog steeds aanwezig was.

_____ verklaarde één van de drie zaakvoerders van de beklaagde te zijn. Hij verklaarde dat de luifel geplaatst werd in november 2017. Deze werd zonder vergunning geplaatst aangezien er volgens de dienst Stedenbouw van de stad _____ op het eerste zicht geen reden zou geweest zijn om de aanvraag af te keuren. Aangezien er geen problemen verwacht werden, plaatsten ze de luifel zonder vergunning. De luifel doet volgens hem geen afbreuk aan het straatbeeld noch aan het gebouw. Aan zijn verklaring voegde hij meerdere e-mails met de diensten van de stad _____ toe.

Op 10 maart 2020 maakte de stad _____ haar herstellvordering aan het Parket van de Procureur des Konings te Gent over.

Beoordeling

Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd.

De feiten onder de enige tenlastelegging zijn echter (nu) onder artikel 6.1.1. VCRO strafbaar gebleven.

Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak op de terechtzitting is gebleken dat de feiten onder de enige tenlastelegging bewezen zijn in hoofde van de beklaagde.

De rechtbank steunt zich daarbij op de vaststellingen van de bevoegde inspecteurs en het verhoor van _____ waarin hij bekent dat de beklaagde de luifel plaatste zonder daartoe over de vereiste vergunning te beschikken.

De tenlastelegging werd ten andere niet betwist op de behandelende terechtzitting van 18 januari 2022.

Ook de verzwarende omstandigheid is bewezen in hoofde van de beklaagde nu uit de statuten van de beklaagde blijkt dat haar doel gericht is op het beheer van onroerend goed. De verzwarende omstandigheid werd ten andere niet betwist door de verdediging van de beklaagde.

Straf

De beklaagde stelde haar eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. Bovendien werden de feiten in een professionele context gepleegd daar de luifel diende om een maximale uitbating van het in het gebouw gevestigde Eetkaffee _____ de kunnen uitbaten.

De beklaagde is professioneel en stelde het eigen economisch belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

Zij handelde ook uitgaande van de stoutmoedige en verwerpelijke opvatting dat bouw misdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen en dat éénmaal opgericht de illegale constructies wel geregulariseerd, en minstens niet zullen verwijderd worden.

De beklaagde plaatste de luifel goed wetende dat zij daarvoor niet over de vereiste vergunning beschikte. Het is duidelijk dat de beklaagde ook een afweging maakte van pakkans en economisch voordeel nu zij meerdere klanten plaats kon laten nemen buiten buiten op het terras onder de luifel en hen aldaar kon bedienen.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde werd veroorzaakt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

De beklaagde beschikt over een blanco strafverleden. Op de vraag van de beklaagde om haar de gunst van de opschorting te verlenen gaat de rechtbank niet in gelet op de professionele hoedanigheid van de beklaagde en het gegeven dat zij doelbewust de luifel plaatste zonder daarvoor over de vereiste vergunning te beschikken. Het gegeven dat zij dacht dat de vergunning afgeleverd zou worden of dit volgens haar persoonlijke bevindingen de omgeving niet zou bezwaren, kan haar niet verschonen.

Bij het bepalen van de geldboete wordt ook rekening gehouden met de omvang van de inbreuken, de lange duur ervan en het financiële voordeel. Anderzijds wordt rekening gehouden met het feit dat de beklaagde inmiddels overging tot verwijdering van de luifel, met dien verstande dat dit gebeurde onder de druk van de huidige strafprocedure.

Door de misdrijven vervalst de beklaagde ook de concurrentie met bedrijven in de nabije buurt die wel de nodige inspanningen doen om de regels na te leven.

Een geldboete is voor haar de meest gepaste straf. Deze kan deels met uitstel worden verleend teneinde haar ertoe aan te zetten geen misdrijven meer te plegen. De beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging te kunnen genieten.

De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 22 euro.

De beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 52,42 euro.

DE HERSTELVORDERING

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering thans zonder voorwerp is geworden.

BURGERRECHTELIJK

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 41, 41bis, 66, 100 Strafwetboek;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14, 18bis van de Wet van 29 juni 1964;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de enige tenlastelegging, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten tot een **geldboete van 16.000 euro**, zijnde 2.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **8.000 euro**, zijnde 1.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, van de opgelegde geldboete voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand van 22 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 52,42 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 294,32 euro.

HERSTEL

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 15 februari 2022 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier